

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Digresso ad Librum de Frequenti Communione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

nisi vitam notabili ante absolutionem tempore immutaverit. Etenim, ut iste coram Deo & verè absolveretur, necesse foret, ut esset conversus subito, & tametsi nemo inficias ierit, quin hoc possit Deus; attamen hoc ita fieri solitum post ejusmodi vitæ genus, nemo quoque ausit asserere. Undè & Carolo Reymakers exempla filii prodigi, Publicani &c. objicienti, breviter reponit, & idipsum, quod uterque symmista reposuit; ut adeo Trium-Viros nostros pares in armis prorsus videas, nec eodem tantùm ferro suum dogma propugnare, sed eodem etiam clypeo defendere; *tales*, inquit in Apologia pag. 102. *Conversiones miracula potius, quam exempla esse diximus.* Et ante revera non semel sed iterato dixerat.

§ 2.

DISGRESSIONE AD LIBRUM *de frequenti Communione.*

HActenus tres unius Magistri Discipulos audivimus; & ita quidem inter se vidimus æmulos, ut dubium sit, quis eorum in Schola Vergeriana primam palmam duobus reliquis præripiat: exigeret nunc ipsa æquitatis & honestatis ratio; ut qui Discipulis geminas hæctenus aures præbuimus, unam ipsi Magistro ne negaremus; verumtamen faciunt mei Trium-Viri, ut id, quàm non necessarium, tam propè inutile sit; nam quæ ad id præstandum

dum ratio me moveret una hæc esset, ut planum facerem Gallicum Sancyrani ludum diligenter eos frequentasse, & ex ejus placitis amarulenta adeò dogmata suxisse: atqui ipsi hoc non negant Trium-Viri; sed nec Pater Gabriëlis negare potest, ut maximè vellet; præsertim postquam & Cornelius Zeghers scrupulo suo trigesimo manifesti plagii eum convicit, & ego in priori libello cap. ult. §. 3. & 4. Vergerianas plumas omnes detraxi adeò, ut tunc Lectori moverit *cornicula risum furtivis nudata Coloribus*. Macarius autem, ut maximè posset, negare non vellet, cum pag. 144. *insigniter de hac materia scripsisse* dicat *D. Arnaldum* (hoc est uti omnes novimus Joannem Vergerium Sancyranum Abbatem) *in libro de frequenti Communione*; & addit ejus vestigia pressisse in sua metho- do Ex. D. Gummarum Huyghens, in qua methodo, ut ipse vocat *utilissimâ*, suum ipsius de Consuetudinariis dogma *latè & benè confirmatum*, jam supra dicere eum audivimus, in Tyrocinio pag. 314.

Te autem quod attinet Eximiè D. Gummare, tantum abest, ut aut possis id negare, aut velis, ut non obscure etiam in Apologiâ tuâ pag. 95. & seq. gloriari hoc Magistro videaris; nam quem Arnaldum ibi nominas, Vergerium esse tu ipse non nescis, qui sub Arnaldi nomine suum de frequenti Communione librum publicam lucem videre voluit, cur autem sub suo prodire noluerit, mysterium est, & tibi datum est Gummare nosse ea mysteria. Ut

R

ut

ut est, ne hic, ubi de re constat, litigemus de nomine, tuam methodum ita proprinqua cognatione librum de frequenti Communione attingere admittis, ut speciosam ejus libri & turgidam Episcoporum sedecim, Doctorum plus minus viginti, & universæ Aufcensis Synodi, cui undecim interfuerint Episcopi, approbationem ad tuam methodum non obscure extendas: ita enim tu ad Adversarium: *tuo igitur judicio doctrina Methodi in illius libro continetur. Velis nolis itaque mihi concedere debes, quod omnes, quotquot doctrinam D. Arnaldi (hoc est Vergerii) approbaverunt, doctrinam quoque methodi comprobarint: tum gloriosius assurgis; Quo igitur veritatis colore asseris doctrinam methodi esse paucorum Lovaniensium dumtaxat aut Belgarum, si illam in D. Arnaldo (seu potius Vergerio) extra Belgium tot Doctores suffragiis suis approbarint, & quod potissimum est tot Episcopi, & ingens procul dubio in illorum cujuslibet Diœcesi Pastorum numerus amplexi fuerunt? tunc doctrinam à tot tantisque Viris approbatam antiquatos errores appellabis? Satis illa quidem magnificè, & quod scias, non invidebo methodo hodiè tuæ illustrissimam illam & eximiam tot Episcoporum & Doctorum commendationem, nec eorum autoritatem elevabo; quamquam profecto elevare si vellem, vel ex hoc uno cumulatè id facerem, quod nihil in eo repererit, quod veritati Catholicæ repugnet Archi-Episcopus Turonensis; Adurensis Antistes nihil deprehenderit quod Sanctæ Matris nostræ Ecclesiæ Catholicæ,*
Aposto-

Apostolicæ, ac Romanæ dogmatibus aut pietati adversetur, vel non penitus congruat Macloviensis Antistes, nihil quod sanæ doctrinæ vel piis moribus adversetur: omnia autem cum Sacro-sanctorum Conciliorum ac Orthodoxorum Patrum doctrina apprimè convenientia: & ut immensum illum encomiorum oceanum citato cursu remis velisque emeriat alii nihil non orthodoxum, sanumque continere, nihil à fide dissentaneum habere, Catholicæ, Apostolicæ ac Romanæ fidei per omnia congruere, imo certissima etiam Ecclesiæ oracula exhibere, tot tamque illustribus titulis decorando testentur; & interim ille ipse liber in ipsa præfatione, & in ipso tantum non limine hanc legentium oculis propositionem objicit, l'humilité de ce grand Apôtre a été depuis imitée par S. Paul, qui est l'autre œil de la tête de Iesus Christ, comme dit un Pere, aut ut habet editio Latina anni 1647. tanti Apostoli humilitatem Paulus, quem una cum illo, in corpore cui caput Christus est, quasi geminum lumen oculorum S. Leo constituit, postmodum est imitatus. Et paulo post: De sorte, que l'on voit DANS LES DEUX CHEFS DE L'ÉGLISE, QUI N'EN FONT QU'UN, le modèle de la penitence &c. Hoc est ut editio vertit Latina, ita in DUOBUS SUPREMIS ECCLESIAE VERTICIBUS, QUI UNICUM EFFICIUNT &c. quam quidem propositionem S. D. N. Innocentius Divinâ Providentiâ Papa X. non ut temerariam modò, aut scandalosam, aut in fide etiam periculosam; sed hæreticam profus censuit & declaravit. Viderit ergo alius

quantæ autoritatis esse debeant magna illa de eo ipso libro testimonia : *nihil in eo reperiri quod fidei, quod veritati Catholicae, quod Sanctæ Matris nostræ Ecclesiæ Catholicae, Apostolicæ, ac Romanæ dogmatibus & sanæ doctrinæ ad- versetur vel non penitus congruat.* Ego bonâ tot Episcoporum, tot Doctorum, & Provincialis cœtus Aufcensis, & tuâ, ut spero Gummare, bonâ veniâ Innocentio X. Episcoporum Episcopo, Ecclesiæ Catholicæ Doctori & Capiti, legitimo S. Petri Successori, & Christi in terris Vicario, ejusque infallibili judicio certissimâ fide adhæreo. Interim, ut dixi, non invideo hodiè tuæ methodo illustrem illam profus & eximiam tot Episcoporum Doctorumque approbationem, nec volo quidquam eorum nominibus detractum, sua iis, si fieri possit, post Innocentii Decretum, integra constet auctoritas. Imo, ut planè intelligas quam sincerè tibi hoc nomine gratuler, & quam liberaliter illud concedam, autor tibi ipse sum ut si novam aliquando lucem recusa methodus tua videat (tenebris alioqui dignior) purpuratam illam tot illustrium nominum, tamquam totidem non tuæ methodi minus, quam libri de frequenti Communione, approbatorum longo ordine seriem majusculis literis præmittas, & induci me faciliè patiar, ut credam etiam Vergerianum librum probari non potuisse, nisi eâdem operâ methodus Gummariana commendaretur, quin & contra obloquentium & obstrepentium ora, ut sunt proni ad obtrectandum aliqui, jure id à te factum

ET INFELIX CONCORDIA. 133

factum defendam, nec improbabili usus argumento, id in tui, Gummare, gratiam evincam; quorum librorum una sit & eadem doctrina, eorum etiam laudem & commendationem debere esse communem.

Hæc dum præsto, id præterea commodi esse video, quod unius causam dum ago, trium agam, & eadem operâ de tribus optimè meritis, unius libri de frequenti Communione tam illustrem splendorem, non methodo modo Gummarianæ, sed Macariano examini, & Morali etiam Gabriëlianæ communicem, non tantum quod ex uno æqualiter fonte veluti totidem rivuli profluant, sed quod inter se etiam singuli similes ejusdem prorsus coloris & saporis aquam suis alveis provehant. Sed hem! miserum me tui Gummare Patronum, imo miseram tuæ methodi conditionem, quæ à me feliciter satis laudari aut commendari non possit: video enim tenebras tuo libro affundi, undè lucem sperabam, & quo argumento laudem conciliare studebam, eo infamiam accersiri: ita profectò est, & hoc naturalis justitiæ ratio exigit, ut quem jura in partem commodorum miserint, commune etiam incommodorum onus ferre jubeant; & quorum librorum una sit & eadem doctrina, eorum ut laus inter se communis esse debet, ita infamiam non posse esse diversam; atque ita fit, ut, quâ viâ à libro de frequenti Communione Gallicam illam tot Episcoporum Doctorumque lucem ad te derivari debere contendis, eadem ipsâ viâ à libro P. Gabriëlis

Ro-

Romana fulmina in tuum ipse caput incautus trahas ; nam si ob unitatem doctrinæ Vergerianus liber probari non potuit , nisi tuus commendaretur , ut tu contendis , & ego lubens admitto , tu vicissim admitte , quod ego pugno , ob unitatem item doctrinæ Moralem Gabriëlianam condemnari non potuisse , nisi tua Methodus censuraretur. Quid enim dices , aut quâ denique elabêris ? negabis commune tibi quidquam esse cum P. Gabriëlis ; at quî potes ? ex eodem uterque fonte , tu tuam Methodum , ille suam de Sacramento Pœnitentiæ moralem , hausistis ; quid , quod tuam Methodum Evangelio Christi toties glorieris esse conformem : debet ergo cum Morali Christiana in unam coalescere doctrinam , quam scilicet Patrem Gabriëlis *in crebra Iesu Christi Evangelii meditatione certissimam hausisse* , tu ipse in Racemationibus tuis testaris. Quod si obluçtari tamen pergas , & tuam Methodum ex libro quidem Sancyrani desumptam ita glorieris , ut ex Morali Gabriëlis descriptam neges ; id tamen certè negare non potes , ipsum P. Gabriëlis uni isti libro debere omnia , quæ in sua Morali de Pœnitentiæ Eucharistiæque Sacramentis infeliciter tradidit ; quæ quidem dogmata si in P. Gabriëlis Romano bis fulmine turpiter perierè , nihil fumi putas , nihil fuliginis adhæsisse Vergeriano libro , unde illa ipsa dogmata cum phaleris suis omnibus erant deprompta ? quare suspectus quidem ex eo tempore , & alienâ fuligine nigricans mihi sit iste liber , nec pura adèò
ab

ET INFELIX CONCORDIA. 135

ab eo in tuam Methodum aut candida lux affundi potest, quæ fumo ipsa Gabriëliano aut extincta penitus, aut multum obscurata sit; quamquam illustrior ita fortè videatur jam Methodus, quod non ab Episcopali illa modo & Gallica luce sed à Romanis etiam fulminibus resplendeat; habent enim & suam lucem fulmina, lugubrem illam quidem, sed lucem tamen: atque hæc quidem si placeat, possum Methodo gratificari amplius, & tertium lumen adjicere; dabunt illud Catholicæ & Sacramenti Pœnitentiæ vindices flammæ, in quas speciali edito Decreto S. D. N. beatæ memoriæ CLEMENS Papa IX. anno 1668. famosi Ritualis Aletensis exemplaria omnia comburenda coniecit; fecissentque utinam superi, ut ignis iste Clementinus ea & penitus absumpsisset, & omnia. Sed heu! quæ quorundam hominum est in Pontificia Decreta contumacia, solus in cineres titulus abiit; nam ipse liber sub alio titulo postea recusus, primo Parisiis anno 1670. deinde Lovanii anno 1671. tertiam etiam ibidem anno 1674. lucem vidisset, & quidem sub Censura Ordinarii, nisi ipso in ortu Autoritas Regia suppressisset: at nec ita suppressit, ut non eo ipso anno 1674. in alio libro (prodiit eo anno Methodus) magna sui parte prodierit. Et te quidem Gummare *in Continuatione Responsionis brevis ad Tractatum tertium* à pag. 86. usque ad 124. per novem parallela, eaque manifesta cum D. Arnaldo, hoc est Vergerio, & Rituali Aletensi composuit Carolus Reymakers, & ita quidem, ut inter
 utrum-

utrumque medius legaris, & meritò, non enim alius ap-
tior dari tibi poterat locus, quando ab utroque æquali,
hoc est exiguo admodum, intervallo distabas.

Tu interim perge, Gummare, & gloriosius, ut facis
in Apologia, tot tuæ Methodi approbatores numera,
quot Vergeriani voluminis præcones novisti; nec malè eos
quæris in Gallia, quos Toletano judicio condemnatus, in
Hispania non invenies. Imo, si lubet, licebit, ut dixi,
ad majorem pompam, si quando denuò imprimenda sit
Methodus, illustrem tot Antistitum Catalogum primâ in
fronte præmittere, dummodo ad gloriæ complementum
in fine adjicias Clementinum in Aletense Rituale, & ge-
minum in Moralem Gabriëlianam Romanæ Inquisitionis
Decretum; Romanæ inquam, nam Toletanam in eam
censuram potes omittere; neque enim quod proprium ipse
possideas, aliundè debes emendicare.

§. 3.

CONSUETUDINARIO DANDA

*non est Absolutio Sacramentalis, nisi ipsam
consuetudinem prius exuerit.*

A Liquantò quam putaram longior digressio nos tenuit,
nec incommodè id accidit; Consuetudinarius inte-
rim noster nihil temporis inutiliter elabi passus, quando
ita volebant Trium-Viri, rigidus in se suorum criminum
vin-